

430

2

N° 8.

Meselo,

El Rey de las Sesiones

Note = Kette indicar las personas que tiene la obra
lo que representa la escena teatro

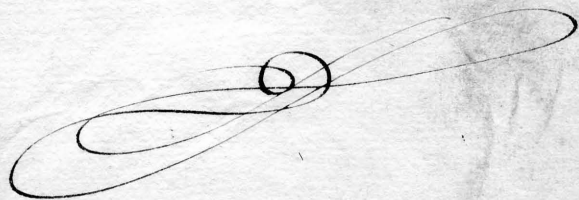
CB. 5270879

FLN 6/28

El Rey
de
Las elecciones.

Tragete cómico en un acto y en verso.

Escena 1.^a

La tia Juica, el so Cheroni, el tio
Tepo: despues Evangelista.

Cher. = Es tart, m'en vaig al molí.

Juica. = Bin cuidado en la farina;
mira que la chent marmola
y han dit que se mos aplica
el refrá dels moliners...

Cher. = Y quin refrá es eixe, Juica?

Juica. = De moliner mudarás,
y de Madre...

Cher. = Que ignominia!

Juica. = No fatten may males lengües.

Cher. = La culpa pa qui la tinga.
Si no foren els criats
com les aves de rapinya,

qu' al millor trábuen les ungles.

Qui. - Qué vols dir?

Cher. = No faltaria
la farina als parroquians.

Qui. = Obrigeu l'ull.

Cher. - Quina eixida!

Qui. - Pa qu' el tinc en lo moli'?

Es que vol qu' en ell m'estiga?
estare', sí, y vosté en casa
en los negocis de cuina.

Yo em posare' els pantalons;
vosté la mehua basquina,
y ya que tinc que ser home
-encara que dona siga,-
hu sere', si hia que sero;
pero home d'enerchia.

Voste m'agranarà casa;
fara' els llets; y quant estiga
al corrent en el ofisi
de dones, colarà y...

Cher. — En seguida.
¿Conque voste fara' D'hòme?
¿Yo de qué?

Qui. — Fui de marica.

Cher. — Si no fora que mirara,
la testa li la fonia.

Qui. — Anu' en bravates! So pincho!

Cher. — Yo pincho!

Qui. — Si Evanquelista
tinguera les carnes bones,
esta casa més valdria;
qu' es un chic llet y llet.

pareix que fill seu no siga).

Eter. - Puga ser.

Qui. - Quindra valor!

Sacha uns insults! Agrairca
que li perdone l'agravit;
que si no, li posaria
a' bofetaes els nasos
més unflaets qu'una llima.

Eter. - No callara' la cotorra?

Juan. - Hui m'achugie hasta Saliendo,
la crisma,

si don Secundo no guana
esta eleccio' en la provincia.

Gran deputat fara' a' cort.

Qui. - Y ho sera' per simpatia.

Juan. - Més calquera que no ixquera,

lauri qu' el Govern l'acurissia
y el presenta candidato!

Jui. - Tu saps s'ert?

Evan. - No s'ficaria

en causa d'onse vares.

Cher. - Yo tambe hu comprene aixina.

Evan. - Nosatros treballarem,
tinga eixe apoyo ó no l'tinga,
que lo que més interessa
es vèncer a l'alcaldia
y derrotarla pa sempre...

Père, digali a l'ehuisa
que li parle el sabater
al Pròig de la barberia:

conta lo manco en sent vòts.

Cher. - De veres?

Juan = De la cuadrilla
que va a' plegar la taroncha.
Pher. = Alla' vaig... (Stase.)

Escena 2^a.

Los mismos menos el so Cheroni.

Qui. = Has vist a' Chima?
Sens que trauessi al seu home
una llicensia expedida
pa usar tota classe d'armes:
puñal, trabuc, carabina,
y hasta els canons de montanya
que gasta l'artilleria.

Juan. = Conta en molts vòls?

Qui. = No mes u.

Evau. - El seu no mes?

Qui. - ; Què t'admira?

Pos qu' el seu vot no val tant
com el de més quevaraqnia?

Ahí que la llei nos fa iguals,
y qu' es individualista
y otorga els mateixos drets
al pobre qu' al que no hui siga...

Evau. - Però no es així pasunt:

en elecció tan venida

volguera els vots a' grapat.

Qui. - Ehic, calla; tots fan pinya;

y si sumes u en u

y molts uns a' la seguida,

tindrás un bon resultat.

Evau. - He rahó.

Qui. — Perqu' es aixina.

2. Com respira Botifarra?

Ev. — Al altre bando s'arrima.

Qui. — Chico, es de veres?

Ev. — Si, mare.

Qui. — Jun pastiser!

Ev. — Ya hu sabia:

vix) chuant a' dos boles,
guana sempre la partida.

Qui. — No digueres fa' poc temps
2. qu'eva nostre, Granchelista?

Ev. — Si, mes li han ofevit els altres
traureli un chic de la quinta;
ferli barata del burro
per una hequia tordilla,
y altres varies conveniencies...

Qu'és fa' l'home?

Qui. — Pastelista.

Ev. — Pot ser que fasa bondad.

Qui. — Marequita com s'asplica?

Exa. — Mata lo manco vint vòts
dels altres.

Qui. — Es gran noticia.

Ev. — Els ha enviat al seca'
a' que li plèguen la oliva;
els ha aumentat el chornal,
y mol meti' ya ls tenia
a' pendre aiguardent en casa,
y... vamos...

Qui. — Bona conquista.

Ben fet: fòc en el alcalde,
y evemarli la botica.

Si se deixarli ni un pot
d'ingüent de la baselica.
¿Qui m'el fica en votacions?
¿qui en eixos trotes m'el fica
si pera fer medicines
li falta el temps? no es aixina?
Mes ni ell, ni el Secretari,
ni eixa gran tropa de línea
de guardes y de serenors,
ni tots els de Palacaldia
son prou pera tu y a mi
y p'al insigne Garcia;
que tenim influco a manta
y tot lo qu' es necessita
pa qu' en estes votacions
plantem la nostra divisa

més amunt qu'el campanar,
y vinga el trò per ahon vinga.
Hui qu'es el dia darrer
pòc viurà aquell que no llixca
en lletra gròsa d'imprenta
un lletreó en el qu'es diga:
"En el pòble d'Alchinet
ha triunfat Evanchelista."

Eva. = Ay, mare!

Qui. = Lo dicho, dicho.

Eva. = Que Deu així ho consedisca.

Qui. = Han de saber en lo pòble
lo que pot esta familia.

Escena 3.^a

Dichos: El Pregonero y la
gente que pueda.

Preg.^o - Tots els incursos en multa,
si dins d'un quart no la paguen
seran buscats en seguida
y ficados dins la carcel,
perqu' així l'alcalde tu vol
y així tu ordena l'alcalde. (nr.)

Mi. - Chesus y que picardies!
a tots els nichos s'agarren!
mes no triuportá el dels pots
enca que s'empene un ánchel;
qu'atón hiá moles y molins
hiá dinés, y els dinés valen.
Bravo y firme, Evanchelista,
mentres que dure el combat.

Eva. - Mare, seré més valent
que ho va ser el rey don Chaume.
(nr.)

Escena 2.^a

El tío Pepo y Rosenta.

Pep. — A fé de Pepo el ferver
qu'está crítica la cosa.

Ros. — Ya te cuens, te cuens la cosa.

Pep. — Si qui'en te.

Ros. — Com ha de ser!

Hòme qu'en dos garguilots
el veu per terra rodant,
y el pòble l'está mimant,
posantli en la boca els vòts.

Pep. — Qué re-tonta es eixa chent!

! Ya saps que sinse la vara,
el vèrser es cosa rara,
no ixiran en son intent.

S'aprofita hasta una purna?

no hià multa ni multeta
que no mos pòte, Chiqueta,
si u' sèt vòts a' la urna.

El's quandes tenen entès
que a' tot aquell a' qui n' trapen
fent mal en l'hosta, qu'el tapen
si es nostre, si nostre es.

Si es contrari, hià intensió;
pos qu' ho reclama l'asunt,
li caiga la llei damunt
sense cap d'apelació!

Ros. - Pare, vosté qué defení?

Pep. - Yo qué defenc? El progrès,
la Libertat... Enca mès:

la causa Santa del bien.

Ros. - Quin progressiste! Es en vano.

Pep. - Pues, Roseta?

Ros. - Me pareix
que no es voste com ni peix:
deu ferse republican.

Pos entenc, y no entenc mal,
segons la cosa s'apana,
que tindrem pronte en Espana
republica federal.

Urena s^a

Los mismos y el Canuche.

Pep. - Oy! bona vista vecham.

Ros. - Chinot meu!

Can. - Muy buenos dias

Pep. - Com s' encontren els de casa?

Can. - Tots temptats.

Pep. - Més val rixina.

Can. - Estas arrebatada ora!

Quin pastís! (M'el mencharia!)

Encara es tan curiosa?

Pep. - Mаса y tot: em crossifica.

Pega cada besucada...!

Avegades me llastima:

miram así... dos blaures,...

dos besucans.

Can. - (Yo lo perdoria.)

(Aigua me se fa en la boca
de pensaro!), Pre-tollina!

M'estimes encara, Rosa?

Pep. - Gotes les nits t'ensomia.

Ros. - Acas es algun pecat?

Can. - Ju' ha de ser pecat, bonica!

Pep. - Deixem-se de palla; al grano.

Ros. - Ya sap tu qu' Granchelista
te el poble mig arredrat?

Can. - Y l'espantes?

Pep. - Mal faria.

Can. - No hiá elector en el poble
qu'a mi se me resistisca,
perque pa fer eleccions
a cap del mon tinc envidia,
ni me guiana...

Ros. - Ya tu sabem.

Pep. - Y qui te hu disputaria?

Ros. - En dir Chinnet el Canonche,
no hiá cap en la província
que, com siga Nouवादor,
no fassa una cortesia.

Pep. - Conve esportar la taroncha

Can. - Pivols y tot; no s'aflixer.

Pep. - Aïstàt capa la tenda,
que n'ham de fer una mica.

Can. - Andando.

Pep. - Piosa, a' la cuina,
que ya tornem.

Ros. - Pos adios.

Pep. - Chec, vens?

Can. - Ya vaig.

Pep. - Aberviat.

Ros. - Buona pronte. *(m.)*

Can. - Si, heuchisera.

Adios, morvits d'alubar,
diamant presios, Sandinguera,
zafaronet, pasta fina.

vals molt mes qu' una sultana)
mes que la mar y que l' India.

Escena 6.^a

Los mismos: la Vendera, y a poco
lubricadores, la tra Juica y Branchelista

Pep. - Fricau una micha de vi.

Tab.^c - Del d' a viut?

Can. - Del d' a real.

Tab.^c - Lixut?

Pep. - Mesclat.

Can. - Si, mes val.

Pep. - Porta vos asientos asi.

Juica. - Ya pod eu bufar; bufen,
que la clua no me mossa.)

Pep. - Ma qui' pasa: Potifarra.

Can. - Eixe, per supost, es seu.
Es menester parlar clar.

Pep. - No hu sé, pero em pense yo
que fara' l' aubligasió.

Can. - Tu, qu' es bó! bon paladar!
Ne neseite yo un pou
pera llevarme la set.

Pep. - Enc un rot: al so Peret,
qu' es tan gran u' més qu' un bou.

Qui. - (Li han de plantar dotse banes
pa sero més qu' eres tu.)

Can. - Y Pollastre cuants ne du?

Pep. - Lo manco tres?

Can. - Y Magañes?

Pep. - O bó: el fill del foser,

Compromés p'els altres...

Can. —

¿Sí?

Pep. — Ara votara pa mi...

Qui. — (Ja l'hiuc en el galliner.)

Esperal, no t'fava'mal.)

Can. — Mire qu'eixe es prou traïdor.

Qui. — (P' això el hiuc al ponedor.)

Can. — Asegure be el pardaal.

Qui. — (Es de faes; el temps p'ert.)

Can. — Ara al colechi enllestim.

Pep. — Pronto sabrem com eixim.

Can. — En triumpo.

Qui. — (En triumpo? Esta vert.)

Chiquillo, a' la obligasio
y a' tirar la fel per terra.

Can. — ¿Qu' es deu?

Tab. =

Dos sòus.

U. =

(; Guerra!) *md*

Qui =

(; Guerra!

hasta guañar la elecció.) *md.*

Escena 7^a

Proeta, a' poco Guanchelista.

Bos. — Ya ix de casa el impedit
en les dos clòses corrent.
; Que no serà re-insolent
eixe chiquillo atrevit?
Com esta vota mos guane,
no m'ha que ferse ilusions;
mos portará a' calbisons
per el poble, Oy! no m'engane).

y dirá tot ple d'orgull,
pos es bastant altaner;
"al tío Pepo el ferret
soc yo el que li bufa el ull.
Singa a'bufarmel a'mí,
ya que a' mon pare li'l bufa.
bufemel...; perque no'l bufa?
bufemel, ... pues me te así.
El còr el tínc socarrat
y de rabia em torne loca
al vore que nos sofoca
un casique Derringlat.
Però si pèrt la elecció
no li arriende la ganancia;
tindrà que emigrar a'francia
no mes que m'empène yo.

Solia casarse en mi,
y no li aplegue ni al unca
a' l'ixe coixo, coixo tranca,
qu' es tan gran o més qu' un pi.
Y per ell me pose ensesa?
al contrari; lui m' espionche,
que tinc a' l'home el Canonche
que val més plata que pesa.

Escena 8^a

La misma y el Canonche.

Can. - Solia a soles pillarte;
y com ya hu estas, tesor,
tots els secrets del meu cor
sera' presis revelar-te.

Tu eres l'ànima per qui sent;
la llum que me dona vida;
eres la preuada querida
qu' embarga el meu pensament.
Dime si em vols.

Bos. - Hasta el sèl.

Ya saps que te he escrit.

Can. - Guina carta! pera mi
fou més dolça que la miel.

Bos. - Santa dolçor en mi troves?

Can. - Santa i més que en els confits
et veig, y em chupte hasta els
dits.

Bos. - Mare meua de les Còves!

Can. - Si tinc oberta la boca
dià y nit pensant en tu,

y si s'ofenguera algú,
del seu cap fea una coca.

¡Quin coset més penturero!
Quins pehucts!

Ros. = ¡Qué exclamaciones!

Can. = Pareixen dos cançons.

Ros. = No sigues tan macadere:
tan calma.

Can. = ¡Quins palinativos!

Ros. = S'amos, no sigues aixina.

Can. = Si eixa careta devina
me fa pedre hasta els estribos.
¡Qué vols, cosina, qué pasa?

Ros. = No t' desesperes, cosí:
pronte dispondrás de mí:
en casamos...

Can. - ¡Carabasa!

Després de fer les votacs,
Bòsa, s'haurém de lligar,
por que no puc suportar
els encants d'aixes novices.

Pros. - Yo també chusque presis
dirte, Chimet...

Can. - Pasa avant.

Pros. - Que sempre estic embelant...
et ser letua.

Can. - Bell hechi!!!
En el hort que tinc yo
ple de llimeres
pasarem chunts la vida
contents y alegres;
sercats de freses;

de chesmits y de roses
y violetes.

Allí baix de figueres
de sombra hermosa,
les herbes oloroses
farán d'alfombra;

alfombra blanca

qu' a' dos que be s'estimen
tant els halaga.

Éu' allí, Misero meu,
serás mon dúchel;

y qué vols que no fesa
per contemplarte?

qu' el qu' et contempla,
en botetes y espueles
en el set entra.

Si un veïnol bonico
canta, Roseta,
no t'admires ni estranjes;
serà d'anvecha;
qu'ells també saben
uns amors purs com estos
lo molt que valen.

Bos. — El pinet, no me descrigues
més eixa vida
tan re-tèndora, y tan dolça
com el almívar;
qu'al escollarla,
me pareix qu'afanosa
vullga probarla.

Can. — És de veres, cosina?
¿tens tantes ganas?

Si això diu la femella,
; què farà el mascle?

Exreume, tinc presa
de qu' em digues: "Ohimito,
soc dona tetua."

Escena 9.^a

Los mismos: el tio Pepo, la tia Guia.

Sos. = Ya ve el pare.

Pep. = Va prou mal!

m. = Què me conta?

Pep. = Sinc ensés.

Sos. = Qu' estem perduts?

Pep. = De lo més.

Sos. = Hià un malalt en l'hospital;
a veure si pronte el porta:

tambe ténen que cuidar
al Surdo, qu' a' pasturar
ha dut el bedell a l'horta:
fi'quelos ma. Y al Pelat,
a' Toni Rots y Lepasa:
ara els encontrará' en casa.

Pep. = Vaig a' veure si han votat. (m.)

Ros. = Entra y pegarás un mós.

Can. = No estic yo de tant d'aspay.

Ros. = Espino, sentirà's desmay,
y es porreis entendre al còs. (m.)

Escena 10.^a

La tia Juica sola.

Jui. = Est veig a sombra', ferrera,
y encara et voca's mestrista

Quant el meu Granchelista
encarbolé la bandera;
que si alcanza la victoria,
vorá que' cresta diu el gall,
por tenim qu'armar un ball
qu'el vóvel donará gloria. (m.)

Actua II.^a

La tia Juica y Granchelista: a'pocs
Roseta y tabernera.

Qui. — Com va la cosa, fill meu?

Qua. — Com ha d'anar? Com li dia.

Guànem de setse per ara.

Falta votar Monflorita,

el peccó, l'estanquer,

l'home de la Casimira,

Hofol Rosques, el Chufero,
Graga-llens, Masos-de-pina
y Pescola de l'esglesia.

Y tindrem gran festa, Nuda.

Gui. — Ya está preparada?

Eva. — Si!

Proseta. — Ya em pòse yo! ^{Papa} ^{Jose Maria} (Sale
fles arros en sis calderes,

y a tot al qui a votar vinga
pera nosatros, que menche
hasta tant qu ho resistisca.

Dónals aguardent y vi
bóna cosa, no hia vida;

si s' emborrachen, millor,

a gust els pague la chispa,
qu' en les orses del Canonche

Se rica, hu entens? Se rica.

Tab. — Roseta, m'alegre molt.

Ros. — Que còrriga la notisia
per el pòble ara mateix.

Qui. — Ara mencharàs arguila.
No hu pren la dona poc fòrt!

Ros. — Això voste' tia Juica,
que com despresie a' son fill
perqu' es molt lleig...

Eva. — Oy! re-quitsa!

Ros. — Quin casique tan grasios!

Eva. — S'èpia pues que no se cria
pa la rassa de voste'...

Ros. — Vinc de molt bona familia,
coixo tranca.

Qui. — Vòls callar?

Ros. = No s'hiuora; qui m'ho priva?

Eva. = Yo li heu priva, so farsanta.

Ros. = Com amensasa! Cha mira!

Qui. = No t'pèrdes, fill meu, no t'pèrdes.

Ros. = L'histima fóra!

Eva. = Si indigna...!

Ros. = S'acha voste' embor amala. (m.)

Qui. = En molta honra y cortesia.

La despresie, que no val
lo que val... esta saliva.

Escena 10.^a

Lo Cheroni, tia Juica, Evanche-
lista.

Cher. = Garcia n'arrastra setse
tots en grupo...!

Qui. = Què delícia!

La cosa marcha.

Cher. = Pos clar.

Eva. = Vaug a animar a Garcia. (m.)

Qui. = Tu, per supòst, ya s' votat?

Cher. = Yo... demprés...

Qui. = Santa Cristina!

Ja pot anar al escape,
si no vol d'una palisa
qu'el deixi estès en terra.

Que no serà pesa endigna?

Cher. = Si m' enfada...

Qui. = Encara et tomes?

Y l'albarà?

Cher. = Ahí el tenia
ficat dins d'una escudella.

Qui. — Portalo pronto.

Cher. — En seguida. (m.)

Qui. — ¡Por buena l'habiem feta!
¿qué en el pòble se diria?
¿qu'es quedaba per votar
el pare de Granchelista!

(Ye. lo Cheroni.)

Al entrar entregue esta;
est'atra, en el sac la fica:
aspay no li la cambien
per el carrer... Aparitat.

Cheroni... tirant el lleu.

Cher. — Queronio, no tengas prisa;
Queronio, no te asofogues;
Queronio, cuidate, cuidat,
que perderás la salut...

Qui. — Debtes pèdre la crisma.
; Mira tu el manso cordero!

Clav. — Això es la febra maligna.
Arriremos poco a poco...

Qui. — Damos, me te consumida!
; Quins chivits tan encontrats!
; ell tan calmos, yo tan viva. (ind.)

Pe

Escena II.^a

El tio Pepo, y Roseta: despues
la tia Quica.

Pep. — Me pense qu'ham de triunfar;
els estem quanant de u.

Ros. — Qué bones noticies du!
; Pare, es qu'em vol encaisar?
; Si diyen els sicateros

una ventada tremenda.

Pep. = Però han votat els d'Asienda;
es dir, els Carabineros.

Bos. = Yu' han segut nostres?

Pep. = No mes.

Bos. = Chesus y quina alegror!
No tindran poc mal humor
eixos d'enfront; eixos tres
que me tenen sofrechida.
y Chimet?

Pep. = Be, traent fòc:
no para ni chens ni pòc,
y a' la elecció dona vida.

Bos. = Si es tan tèrme!

Pep. = Si com ell
don Francisco ne tinguera

Si no més, ¿qué més prenguera?
es més bravo qu' Audouell.

Ros. = Es nostra la mesa?

Pep. = No.

Ros. = ¿Els la disputen?

Pep. = Pos clar.

Ros. = ¿Entonse podran guañar
si fan trampes.

Pep. = No hu crec yo.

Estic esperant al riu,
al Coixo de la bodega
y al Cheperit de la sega.

Ros. = Mas tarden.

Qui. = ¡Vinga guano!
Pot es abonar la terra
y la collita no ix.

Pep. = Y voste per que patix?

Qui. = Perque vulle guerra.

Pep. = Pos guerra.

Pos. = Y puesto que guerra vól,
a' fatta d'atra bandera
li servirá esta granera
plantandi dall' una còl. m.

Pep. = Nò tanques, Pòsa.

Qui. = Nò tanques.

Pep. = Ya hu ha dit la reina mòra

Qui. = Pronte sabrán dies d' un hiora
si son negres u' son blanques.

Perque pasaben de u,
vencaben fòrt; no serán?

Stáchen ara y s' ho vorán:
lo marco sin cuanta-u

d'adelants ya ls portem;
y tots electors buens mosos,
qu'asi no portem babosos
al colechi, oy! no ls volem.
Vostes encaixen al trull
vaim qu'encà no ha cuallat:
tot se sap; obriguen l'ull.

Pros. - Que l'obriga el seu padat.

Qui. - Ya l'he libert; perque si guanya,
han de tindre per entès
que tots vostes, tots vostes
eixiran fora d'Espana.

Pep. - De veres?

Pros. - No sera així,
que si la victoria es mehua,
sapia qu'els de casa se hua,

incli's molses y moli,
han d'amar lo manco al Dus.

! Pos no estarà poc bonica!

! Qui vorà a' la tia Juica
alli' filant en un fus?

Pot ser que la sòrt li siga,
al vore els Empedraors
qu'engatusa als electors
en eixa cara d'intriga.

Qui. — A intriques no estic yo feta.
Això Postès.

Pep. — Ya ve el vano.

Qui. — S'acha un termo! San Urbano!

Pep. — Ya son meus.

Qui. — Quina treseta!

Vano. — Ho ferver, qué farem?

Pep. - Donar el vòt.

Nano. - ; Guin a fronte!

Ros. - Que vachen, que vachen pronte.

Pep. - Ata, chiquillos, amén,
qu'el temps passa...

Nano. - Es burlaràn.

Qui. - ; Qui no 's acompanya, qui,
al compàs d'un violí,
als tres ballant el can-can?

; Quins tres vòts! Els tres son mules,
y al Colechi els porta ara!
més valquera qu'els guardara
pa donar espectaculos.

; Que no s'traurien diners?

Ros. - Que no s' burlarà, sínor?
Fent son fill de director

ença en guañaríen més.

Qui. = No me vullc incomodar,
perque tindré que suuvarla.

Don. = En este mon sempre parla
la que te més que callar. (m.)

Escena 12.^a

La tia Juica y el so Cheroni; a
poco el tio Pepo, el Canonche y els
de la treseta.

Cher. = Has vist als tres qu'el Ferrer
fa poc temps acompanyaba?

Qui. = Vergona vòvels donaba.

Cher. = I han dut chasco.

Qui. = De pot ser.

Cher. = Al colechi han arribat,
y com les quatre tocaren

y la porta la tancaren...

Qui. = Qu'ha succeït?

Cher. = No han votat.

Qui. = Ay, quant m'alegre, Cheroni!

Tres de meus en la panera.

Cher. = Com estarà la ferrera!

Qui. = Donada al mateix dimoni.

Y el escrutini?

Cher. = Ya l'fan.

Qui. = Ya be?

Cher. = Molt be.

Qui. = Viva el mundo!

Cher. = Quant llochen a' don Secundo

els contraris, se desfan:

mes hià entr'ells un basilisco

que se viu com un goleta

Quant li una papeteta
en el nom de don Francisco.

Qui. — A l'ixe brut que se viu tant,
si a mi em donaren entrà,
de la primera puñá
m'el deixaria plorant.

Ahon s'ha vist el sin criansa
burlarse de les presones..!

Qué fás que no m'el afones
d'una troupa, mosca mansa?

Cher. — L'himet el Canonche ve
en les orelles prou caches,
el ferrer y les tres faches.

Qui. — Ya entren en casa.

Cher. — Ya hu se.

Que se preparen pal llanto.

Qui. — Se li haurá escapat el peix?

ve tan mustio que pareix
un poll dels que porten mantó.

Pier. — Qui no fóra que guañarem
per a tastar la Champaigna?

Escena última.

Los mismos y Evangelista conducido
por labradores; tamboric, dulzaina, etc.

Mi. — Dorsaina, chiques, dorsaina!
Alegria, que ya triunfarem.

Lab. — Viva Evangelista!

Yo. — Viva!

Pep. — Yo reveute!

Ros. — ¡Quin pesar!

Can. — Pre-foll! me l'han de pagar.

Lab. — Viva Evangelista!

Yo. — Viva!

Guan. - Mare, victòria, victòria!

Deu es chust, tot hu fa' Deu.

Mi. - Vine als meus braços, fill meu;
vine asi, pastis de glòria.

Cher. - Ham guañat de molts?

Guan. - De huit.

Cher. - De huit?

Mi. - Chiquet, bona nova!

Cher. - Begam Champayna.

Mi. - Estic tòba,
qu'es el triunfo prou huit.

Cher. - Qué dolces satisfaccions!

Mi. - Ferrera, este got es pure.

Al Canonche, que procure
fer catexes...

Cher. - Fer sermons.

Qui. - Si es que desicha ballar,
mos fa' falta una parella;
vosté y el primo...

Can. = , So vella!

Nos. = (Asò no s' pot aguantar.)

Evaa. - Ara em pendrien vostés,
que soc el amo del pòble

Nos. - Vinc a' Ghino... Mira el mòble!
no l' nesesite pa res.

Cher. = (Ya estic cremat, voto a' nos!)

Nos. - Si te una facha tan rara!

Qui. - Li vaig a' crechuar la cara.

Cher. - Li vaig a' sottar el gos.

Can. - Pren estes coses a' broma.

Cher. - Nò insulte més... no s' propase.

Can. - El dichous en tu me case.

Qui. — Sense dispensa de Roma.

Qra. — Venser a' un Achuntament
un impedit!, qui' hu creuria!
y es que tinc la simpatia
y el carino de la client.

P. Org.

Pos l'alcalde, que' derròtes!
despues d'elles, Capdemirs!
es trist que venga malvives,
y el ferrer que ferre pòtes.

Pobrets! cuántes ilusions!
Perqu' asataben la Rey
pensaben venser al Rey,
al Rey de les eleccions.

Es cosa que està ya vista;
sempre pedran, es un fet,
mentres viuca en Achinet

el N'lebre Quanchelista.

Qui. = Chiques, amém.

Eva. = Es presis
este triunfo se celebrar.

Donsainer, ya pots tocar
un ball a' estit del país.

(Baile.)

